

CSONTOS MÁRTA

Ámenetek

*Már semmi sem a régi,
az univerzum is szűkebb lett,
jelvényét rám tűzte az idő,
talán az Isten is öregedett kicsit.*

*Már semmi sem a régi,
szúrósabbak a hajnali szelek,
fáradtan virraszt velem őrangyalom,
csak hiányérzetem van, ha felkelek.*

*Már semmi sem a régi,
csak a múzsák kísértének csendben,
vértelen, magtalan pipacslány vagyok,
az emlékek porában lassan kifeküdtem.*

*Már semmi sem a régi,
a természetvédő kidönti a fákat,
hiába körözik a jelenlét peremén,
már csak megálmodom az égő olajágot.*

CSONTOS MÁRTA (1951, Győr) tanár, költő, közíró, irodalomtörténész. A JATE magyar–angol szakán diplomázott, doktori fokozatát a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Irodalomtudományi Doktoriskolájában szerezte, summa cum laude, 2019-ben. Legújabb verseskötetei: A sehol szélén (2014), Zónahatárok (2016), Látósögek (2018).

Önvédelem

*Hazudok magamnak, s elhiszem,
hogy majd megszokom a rosszat,
a tűréshatáron belül pontosan megmérem,
mennyi az a méreg, ami mellett még
tünetmentesen hordozom a lélek torzóba
vastagodó kinövéseit; tudom, mennyi
színt keverjek a saját iniciálém ablakába,
hogy sárgának lássam a csillagokat.*

*Hazudok magamnak, s hangoztatom,
hogy nem akarom megnyerni a játékot,
csak résztvevője akarok lenni a
Nagy Demonstráció fejlődési fokozatainak,
önfegyelemmel hallgatók saját szervezésű
munkaértekezleteim alatt, s várom
a kedvező alkalmat, várom a lehetőséget,
hogy feltegyem az örök kérdést Hamlet nyomán.*

Carpe diem kísérllet

*Carpe diem, mondtad magadnak,
s léptél egyet a sorstáblán.
A lóugrásnál szembenéztek
veled fenyegető kobrafajok,
a bástya mögött koponyafal
emelkedett, a csapdákkal
felszerelt csatamezőkön
kimenőt kapott a gyűlölet.*

*Carpe diem, mondtad magadnak,
s a gazdátlan idővel kihívóan
szembenéztél, kezedben ugrált
a Végtet Lándzsa. A csönd pille-
könnyű köntösét páncél öltözékre
cserélted, tudtad, merénylet
készül ellened nemsokára.*

*A király hallgat, a királynő hallgat,
a gyalogság hallgat
Nem tudni, ki fogja végül
átvenni a hatalmat.*